

L
Distingit Senyor:

En rebre la seva lletra em disposava a anar a visitar lo tot seguit per a donar-li ~~les~~ les explicacions necessaries per a dissipar la contrarietat que li he causat, però els nois m'han dit que ja no el trobaria a l'Escola. És per això, doncs, que m'afresso a escriure-li la present. Quan els nois Pardo Valls i Givrum em digueren que no podien venir a cantar diumenge al matí a la ~~la~~ Mercè i a la tarda al concert-repass perquè tenien d'anar a Girona, ^{amb un grup de nois de l'escola} no vaig ⁿⁱ ^{dos} ^{per} ^{parlar} que es tractés d'un acte ^{oficial} de l'escola; vaig creure que es tractava d'una senzilla excursió d'oberturament. Ells, per la seva banda, tampoc em digueren que l'assistentia a l'excursió fos necessaria; ^{des} ^{de} ^{tot} ^{aquells} ^{raonaments} per a què no anessin a l'excursió, m'objectaren una i altra vegada que volien anar-hi perquè els havien dit que Girona era tan bonic i que era més divertit anar a Girona que anar a cantar, etc., ^{des} ^{de} ^{tots} ^{aquells} ^{raonaments} de la guitxalla que, naturalment, s'entendien més anar de platxeri que treballar. Aleshores és quan jo els vaig dir que si s'entestaven en anar a Girona, no anirien a Tarragona.

ni a Manresa, llocs on té d'anar l'Orfeó
dintre pocs dies.

Si jo hagüés pogut sospètar que voste estava
personalment interessat en què els nois anessin
a l'excursió, els hauria dit que anessin en
nom de Déu, malgrat la molta falta
que ens faran al matí. Repetiré, però,
que estava convenint que l'assistència a
l'excursió era potestativa.

Li prego, doncs, dispensi la meua
errada, i estigui segur que mai he tingut
l'intent de causar mortificació a persona
a la qual deuen atenció l'Orfeó i jo
personalment.